

Stará vojna. F. Nevolný.

Za celou řadu let, pokud se pamatují, se nezměnil.

Na hlavě nosil vojenskou čepici neurčité barvy, kabát s několika lesklými knoflíky a sametové, rezavé kalhoty. Bělavý pinovou, kudrnaté, husté vlasy dodávaly jeho červenému obličejí nesmírné vážnosti.

A byl to jen potulný žebrák!

Mluvil málo; jen když byl nucen, začal, řekl několik vět kusých, roztrhaných — nic určitého. Samá tajnost. Hotový aristokrat. Přáli jsme mu a těšili jsme se už na jeho příchod. Prodával po vesnicích se svou ženou Marjánkou cukroví a vředy se k nám dostával, když byla nějaká svatba, posvěcení, muzika, pouť.

Přišel, vypůjčil si stolicí, sňal Marjánce nůži a potom teprve svou skládal s takovou opatrností, jako by obsahovala kopy vajec. Narovnal čepici, vzal do ruky hůl a oběhl kolem, zatím co Marjánka rovnala husary, knoflíky, pomoranče... S jakousi bázňí oběhl jsem krámkem, mačkali krejcar v hrsti, že páli jako oheň. Nevěděli jsme kolikrát, co vybrat. Chodil stále kolem, klátil hůl, kýval, šlehal po nás okem. Zdálo se nám, že je nesmírně bohatý, nemenší než králové v pohádkách, když mohl mít tolik cukroví... A Marjánka? To by-

la Popelka při něm. Švitorná babka. "Jen si vyber, hošičku! Co pak dělá mamička, co? No, zdrávi jsou — zaplat Pán Bůh. — Jen když má člověk zdravíčko — jo, jo," stěbetala vředy a lecky nám přidala nějaký ten porouchaný kousek. Tak byla dobrá ta Marjánka —

Nikdo snad nevěděl, jak se jmenuje. "Josífku" — říkala mu Marjánka a brzy všichni, kdo ho znali. To nás mátl. Takový bohatý se zlatými knoflíky, s hromadou cukroví a — Josífek. Nemohli jsme pochopit. Malý nebyl a dokonce jsme slyšeli, že byl kdesi vojáčkem — daleko, ohromně daleko. Někde za desítky hornů a sedmi údolmi. Sám dědeček, když o tom mluvil, přivíral oči, kýval, mával rukou — jak je to daleko a nesmutně vředy. Proč —? Nevěděli jsme a neuhádli.

A což když jeden z nás zpozoroval, že Josífkovi sežejí dva prsty na pravé ruce! Tenkrát stal se v našich očích hrdinou a kdyby byl řekl, byli bychom s ním šli — třeba do pekla. Seshovávali jsme krejcare, dokud nepřišel. Ale potom — ten měl asi radost! Obhlížel kolem nůž, bral od nás peníze, hladil po hlavě, klátil ústa jako k úsměvu, šukbal vousek, pobružel. — Jistě každý z nás prohlédl tatínkovi všechny kapsy a ulovil ne jeden měřík. To přece bylo významné, když někomu řekl Josífek: "Ty buď, kluku, husarem — a ty, bří, cháči, velebuřičekem." Dělali jsme proto před ním kotrmelce, fackovali se, rvali, i do vody jsme ležli, jen aby o nás něco propo-

věděl, aby se zasmál. — Co pak ta nějaká herda od maminky za zmáčené kalhoty! Josífek — to je přece! I v modlitbách jsme na něj vzpomínali, aby ho Pán Bůh zachoval ráci dlouho, moc dlouho — až přijde ten Brunec na ty Němce — Stafru, ten se bude rvát. A když se pan učitel vyptával, čím by byl kdo nejradši, téměř celá třída se hlásila — že: Josífkem, Josífkem, Josífkem — — —

II.

Po letech — již jako student — slyšel jsem zamklého Josífka. Léčil svoje hrdinství. Ale kdy a jak!

Byla letní noc. Měsíc vřhal své magické světlo do bohatých polí. Teplá noc, tichá, velebná — noc, jež umí tšít a srdce hojit. Šel jsem z nedaleké vesnice od taneční zábavy, která — bohužel — skončila rvačkou. Odešel jsem dřívě. Sednu na mez u lesa, hlavu do dlaní — a poslouchám. — Šumělo v korunách stromů, hučel vzdálený jez — jinak ticho. Jen pštéček zatřákal ve spánku — ti — ti — Měl asi krásný sen... Náhle slyším kroky, rozhovor. Rozhlédnu se.

Dvě postavy se blížily — a hned jsem je poznal: Josífek a Marjánka.

Prodávali v hostinci své zboží a nyní asi odcházejí, aby je uchránili před zkázou. — Byli již blízko. — Skočil jsem do lesa.

"Povídám, Marjánko, to mně nevytýkej. Kdybych byl chtěl — moh' jsem mít peníze. Dávali mně je — ale já ne. Jářku: Če, saň pán má vřadů tak dost — a já se nějak užívám. — Že to bylo dneš slabší, inu — kdo za to! Já tam nechtěl — a — a"

Zavrčel, rozhlédl se kolem. Opíraje se o hůl blížil se k zákopu lesním. Sedl, škrtl sarkou o rukávy. Zaktel. Ještě jednou škrtl, zasýčel. Zapálil dýmku, nahnul se vzad, aby ho nůž netřásla a bafal. Na prou se mu loskl "metál".

"He — he, Marjánko! Pojď, sedni si vedle mně!"

Marjánka se zdráhala. Napomínala Josífka, aby se nenaehladil, prosila, aby šel — ale Josífek že ne a ne. Až za chvíli.

"To by bylo. Hej, Marjánko, viděla's je? Hoši jako oheň. Inu — mláďi. Já bych moh' povídat, tam v Netalíi. Hm — u Custozzy! Cha-cha-cha. Tady tekla krev — ale víe. Proudem — pah — — —"

"Prosím tě, přestaň! To jsem už slyšela aspoň stokrát. Pojď raději domů — — —"

"Mě, Marjánko a poslouchej! Tam — je smutno a ten kořál Johan mē nerad poslouchá, protože nemá vzdělání, hlupák."

Pivl, přimákl tabák, přehodil nohu přes nohu, zabafal prudce. "Jo, jo, Tam dole — u Custozzy. Bože, přivezli nás tam v noci. Přeloz jen se lilo a sotva se rozedlnlo — do ohně! Rána za ránu, kulky lítaly jako mouchy, hučely kolem uší. Taliáni nás tlačili zpátky. Já jsem zaloz s několika kamarády do jakéhosi lomu a koule lítaly přes nás, vrážely do stěn, až se kusy odštěpovaly. Bum — bum!"

Zastrčil dýmku do kapsy, vzdvihl hlavu. Marjánka podřimovala nedaleko něho.

"Marjánko, — ty spíš? No — no! Hm — kde pak jsem přesta! Aha. Tak jsme byli v tom lomu — Najednou začli naši novou palbu. Koule přestaly na nás lítat. Měli jsme hlad — a nie s sebou. Vyhlednu ven a vidim takhle u cesty mrtvého Taliána. Jen asi 20 kroků to bylo — akorát, hm. Příkladu se k němu, odepnu s řemenu ten jejich plecháč — cha, cha — a honem zpět! Ale šert mně to byl dlouh. Kulka za kulku se sypaly, jako vozy dorážely. Jedna mně štípala do nosy, druhá srazila čepici. Už jsem měl jen dva kroky k lomu. Najednou přilila koule jakobrom a — mardie, prsty prýč — Jaku když je utřihno. Skočim mezi kamarády. Ruka samá krev. A páli to jako oheň. Obvázil mně ruku nějakým hadem a abych jim dal kousek. — Otevřel jsem Taliánovi "minážkast bu." Byl v ní kus masa a ryží. — Maso jsem dal Mateovi Král — pocházel od nás a potom tam ušel ve špitále — ryží jsem bral do krvavých rukou a bítal s nej-

větší chutí. A poslední byla docela rudá, ale nedal jsem nikomu a prosil jen o trošičku. A zase začaly rány. Naši zvířezli. Vyhrnuli jsme se k nim."

Josífek vstal, nadzvedl čepici, pohlédl na Marjánku, vypjal prsa. "Bum — bum. Hurrrá! Hurrrá! Prásk. Kolem dokola — tam — tam — návrší ve vohni. Přátelē, vzhůru! Bum — bum! Na ně! Trubači, kde jsi! Trala-la-la —"

Starý voják se rozehlál vzpomínkou, začal komandovat, napodobit střelbu, bubinek i polnicí. "Bum, bum, bum! Trala-la-la! Celá Itálie ve vohni, Češi se přikládají, ani na čtvrták mi nedají. Bum, bum, Marjánko! — Hab' aht! Marsch! Vorwaerts — eins — zvei — —"

Marjánka tomu byla zvyklá a kdyby to nebylo bývalo v noci, byla by zůstala u lesa. Pěkně se to tam dřímalo. Ale bála se čertů a strašidel — klusala tedy honem za Josífkem. Marně ho napomínala, aby nekřičel, aby na sebe neupozorňoval — ten vedl svou. Běžel chvíli, poskakoval, hůl mezi nohama, jako když si děti hrajou na husary. Nůše se třásla a zmítala na zádech, cukroví lítalo z kouta do kouta.

"Bataliōn halt! Rechts schau! Tam jsou Taliáni. Pozor! Nieder! Schiessen! Bum, bum, bum — Hurrrá — á! Výborně, výborně! Halt! Vyhráli jsme, hoši! Dobře jate se drželi — to mám radost! Češi jate, že? — Sláva jim! Sláva! —"

Josífek zamotával "Radeckého mardš," natahoval nohy, dupal jako před 30 roky před nějakým generálem.

Marjánka za ním cupala, křičela, nadávala: blázně, ožralu — ale Josífek nie. Náhle se zastavil, hůl vzhůru.

"Pan Josef Kalovina sem! Zde máte vyznamenání za chrabrost. Všecka čest!"

S hrdě vztyčenou hlavou šel Josífek Marjánce naproti. Dělal, jako by jí připínal "metál" za statečnost a chválil při tom všechny Čechy.

Potom vzal Marjánku pod paži a tak táhl mlčky staří vojáci do chudinky v blízké vesnici. Byl prý to nyní jejich obvyklý návrat — — —

Byla letní noc. Z dálky zazněly údery hodin, zahučel vlak. Za chvíli zase úplný klid. Les zpíval svou půlnoční sladkou píseň tak tise, tichoune, jako když hoch dříve šeptá slova lásky — — —

Král léků, tak označuje pan Jan Mruk z č. 4336 Cambridge ul., Philadelphia, Pa., Dra Petra Hoboka. — Máme nyní Hoboko v naší rodině dva měsíce. Za tu dobu vyléčilo nás, moji manželku a také dítky. Všichni jsme stonali. Myslim, že Dra Petra Hoboko vyléčí skoro vše. Je to král léků."

Neolmčená chvála následuje užívání Dra Petra Hoboko vsude. Jeho zásluhy, jako léku, vynikají jak zřejmē jasnē, že nikdo nezůstane v pochybnostech.

O další podrobnosti, o tomto starém, dobou vyzkoušeném bylinném léku dopište na Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoynes ave., Chicago, Ill.

ZDARMA LÉKAŘSKÁ PORADA

NIKDY před tím Velký Ústav jako tento neučinil takové štědré nabídky trpělivému lidstvu. Proto laskavě žádáme každého trpělivého muže by nám dopsal dneš a získal výhod této velké nabídky, dokud nebude pozdě. Neschceme by zaslati jate nám jedného centu — pouze Vaše jméno a adresu na kuponu dole. My pak zašleme Vám úplně zdarma-bezplatně jednu z nejzajímavějších a cenných lékařských knih, kdy napsaných, vyprávějící vše pro mužů trpí. Zašleme Vám též naši úplnou otázkovou listinu. Tato listina zahrnuje veškeré choroby týkající se mužů. Přejeme si, by vyplnil jate tuto listinu a navrátil ji, my pak učiníme pozornou rozpoznání Vaší choroby a sdělíme Vám na co trpíte a jak mohl by jate se rychle a trvale vyléčiti. Toto vše nebude Vás státi zecia něcho, ale raději kterou Vám dáme může mítí ceny sta dolarů pro Vás. Přejeme si Vás přesvědčiti na naše výhody, je není jateho ústavu jako tento na světě.

MUŽI! TRPÍTE

chorobami žaludku, nevolností, zácpou, nemocí jater, nečistě nečistě, píštělích nebo otravou krve, nemocí kůže, křivici, kapavkou, zřetelně mužové trpící nevolností? Jate slabší, nervosní a někdy? Jate špatně? Trpíte nervosní slabostí, strádati se ze všech radostí života? Rouchíte se snadno? Trpíte nespávkou, rychlým životem, pítí nebyl ve špatné společnosti? Máte potísný jatek? Máte nečistý dech? Máte dlouhý chůl k hůl? Křičte po jídle? Jate trápení žaludečními vředy? Máte kyselý pout v žaludku? Trpíte zácpou nebo křivici? Čiňte se unaveným a mdalým ráno? Boli Vás hlava? Máte kate? Boli Vás v zádech? Máte bolest při močení? Jate nemocným a nevite na trpíte? Jate schopným práce? Jate "Mámom mezi muži"? Byl by jate rád silným, zdravým, šťastným mužem?

Trpíte-li kteroukoliv těchto chorob, nechtě zaslati nám své jméno a adresu dneš na Zdarma Kuponu dole. Neodkládejte nechtě takové choroby v tisku mohl by Vám býti omdlou.

Zašlete kupon na knihu zdarma dneš.

DR. JOS. LISTER & CO., B 951 — 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill.

Přinové — Laskavě zašlete mi poutou vyplněné, v jednouché zálepené obálce Vaš knihu zdarma, otázkovou listinu a t. d., tak bych získal Vaš Zdarma Lékařské Porady.

Form with fields for Name (Jméno) and Address (Adresa).

Advertisement for Frank Svoboda, Umělecký závod POMNÍKOVÝ, Největší sklad pomníků ve Spojených Státech, 1215-25 So. 13th Str. OMAHA, NEBR. Phones: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216.

Advertisement for Václav Kozák, 2705 SO. 10. STR., OMAHA, NEBR. vlastní závod řeznický a uzenářský. Zásoby čerstvého masa, jako i veliké výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednu a zjistíte, že podobně přijde te zase. — Zboží na požádání dovážá do domu. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 4788.

Advertisement for Joseph Bliss & Son Co., komissionární živým dobytčím. Uspokojivý prodej. Rychlé vyplacení. SOUTH OMAHA, NEBR.

Advertisement for FRANK YUN, vlastní čistě a hojně zásobený řeznický a uzenářský obchod V ČÍSLE 2206 JIŽ. 16. UL., OMAHA. Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlepší. Veškeré výrobky uzenářské čši se té nejlepší jakosti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

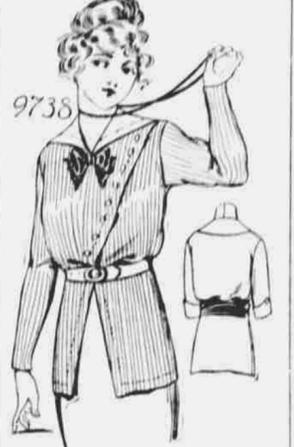
Advertisement for Lee-Glass-Andresen Hardware Co. PRODÁVÁ VE VELKÉM. tlačené, vyráběné a lakované plechové nádobí. — Cinovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostaný drát, hřebíky, nožičké zboží, blyčky, stělné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu. 9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

Advertisement for JOHN F. ROUŠAR, Pres. & Treasurer, EUGENE PAŘÍZEK, Secretary. JOHN F. ROUŠAR CO., 914 Farnam Street, Omaha, Nebr. NOVĚ OTEVŘENÝ největší ryze český velkoobchod na západě vínem, kořalkou, jemnými likéry a láhvoým pivem. Českým hostinským a krajačím v Nebrasce, v Dakotě, Kansas, Iowa, Montaně, učelíme v zásluh, že právě jsme otevřeli největší ryze český velkoobchod likérovým pivem a ryze českého provozat Atlas v Chicago, Ill., a čistými, neokřivanými domokmi a importovanými víny, vřelými likéry všeho druhu, nejlakobnějšími rosolami všeho druhu pro nádobí pohávk. Mimo toho vyrábíme své vlastní hořké víno a kořalku, právě to líky pro špatně uspatí a vše, co do oboru tohoto spadá mohou od nás koupiti. Zašleme také pány hostinské, by zadrželi své obchodníky pro naše jednání, kteří je v bruku navštívi a ujistěnou předsen, že budou s námi šokem, cenou, vouroum obchodem a dopravou úplně spokojeni. Za spokojenost ručíme. Nezapomněte adresu John F. Roušar Co., 914 Farnam Street, Omaha, Nebraska

MODNÍ SVĚT.

9430. — Oblek do koupelny pro děvčata a slečny. Střihy v 7 velikostech: 6, 8, 10, 12, 14, 16 a 18 lét. Jest třeba 4 1/4 yardů 36-palcové látky pro 16 lét.

9738. Bluza pro dámy. Střihy v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 paleů přes prsa. Jest třeba 3 1/2 yardů 44-palcové látky pro velikost 38.

9778. — Domáci oblek pro dámy. Střihy v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 paleů přes prsa. Je třeba 5 1/2 yardů 44-palcové látky pro velikost 36 paleů.

9785. — Kostým pro slečny a ženy malé postavy. Střihy ve 4 velikostech: 14, 16, 17 a 18 lét. Jest třeba 5 1/2 yardů 44-palcové látky pro velikost 16 lét.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek stříh zdarma. Další vzorky za 10c jeden. Upozorňujeme naše odběratele, by při objednávce vzorků stříh nepomenuli udati mimo natučeneho čísla, ještě míru aneb stříh.

Nádherné Columbia Gramofony od \$25 do \$100 s nejlepšími gramofonovými platnami. Pěkné ženské zpěvy a hudba. Pište si u přílohy katalog. 194. COLUMBIA GRAMOPHON CO., Dept. 44, 171 Washington St., New York.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u WOODMEN of the WORLD (česká šikla) české tábory v Omaze a South Omaze.